

KAMENJAK

ŽUPNI LIST
ŽUPE PROROKA ILIJE U KRUŠEVU

MOSTARSKO-DUVANJSKA BISKUPIJA

Godište VII., br. 2(16)/2008.

Dragi župljani Kruševa

Nalazimo se u mjesecu srpnju. Za nas Kruševljane to je mjesec posvećen našem proroku Iliji. Kroz cijelu godinu spominjemo se i preporučujemo njemu u zaštitu i zagovor. Red je da ga u mjesecu srpnju proslavimo u prijateljskom i bratskom ozračju. I ne zna se od kada se Ilija slavi u Kruševu. Slavio se i prije osnutka župe Kruševo. Osnivanjem župe Kruševo određen je i postavljen za župnog zaštitnika. Ilija je postao dio nas, član naših obitelji, naših zaseoka i sela. Postao je dio naše župne zajednice. On nam je prijatelj i štitonoša. Štiti nas od svih nasrtaja zloga duha. Upućuje nas i štiti ovdje na zemlji, a kada pođemo s ovoga svijeta provodi nas skupa s ostalim svecima i pravednicima neba do Boga Oca.

Neka i ove godine u duhovnom ozračju Ilija bude s nama i u nama.

Neka nam pomogne da se izmirimo u sakramentu ispovijedi s Bogom i bratom čovjekom. Neka nam posvijesti da smo sinovi Oca nebeskoga a ne sljedbenici zemaljskih idola i idolopoklonstava. Neka svakoga i maloga i velikoga upozori kada se nađe na krivom putu. Neka duhovna priprava u trodnevnicu proroku Iliji urodi plodovima mira, ljubavi i oslobođenja od svega onoga što nas u duhovnom pogledu opterećuje.

Nastavak na str. 2.

(Nastavak s prve stranice)

Dragi župljani ne izgonimo Iliju iz svojih obitelji iz svoje sredine. I ove godine ga proslavimo u duhu Ilijinih suradnika. Kralj Ahab i zločesta kraljica Izabela su ga protjerali. Smetao im je. Branio im je činiti ono što su htjeli i naumili. Da bi komotnije činili zlo Iliju su protjerali u pustinju. Mogli su protjerati Iliju, ali Boga koji je bio na Ilijino strani nisu mogli protjerati.

Put od Doma do crkve, fotografija iz 1970., Prikazan je dio puta na sadašnjem razdvajanju prema glavnom ulazu u crkveno dvorište i prema Sajmištu. Put je bio makadamski. S jedne i druge strane puta vidi se obraslost šikarom. Asfaltiranje u tri metra širine puta izvedno je 1986.

Trebali su znati da je Ilija posrednik i Božji poslanik, a ono što čini ne čini samo u svoje ime, nego prvotno u Božje ime. Protjerati Iliju značilo je protjerati Boga. Isključivali su neutažnu silu na nemoćnom Iliji. Narod kaže “ničija nije do zore”. Tako je bilo i s Ahabom i Izabelom. Njihova sila trajal je “tri dana”. A onda? Bog Iliju nije nikada ostavio. Neće Bog nikada ostviti onoga koji se nalazi na njegovom Božjem putu. Putujmo Bogu svome skupa s našim zaštitnikom prorokom Ilijom. Ovogodišnje naše župno zajedništvo povodom Ilindana neka

bude na visini i u ljudskim i u Božjim očima

Čestitam svima patron župne zajednice. Po zagovoru proroka Ilije našega zaštitnika neka se ispune sve naše zavjetovane želje.

Iz sadržaja: U tematskom tekstu ovaj *Kamenjak* je posvećen vremenu i okolnostima koje su prethodile Ilijinu djelovanju. Već smo pomalo naučili u čemu je Ilija bio snažan i jasan. Ovaj puta u tekstu napisanom na nekoliko stranica opisane su okolnosti zbog kojih je Ilija nastupio onako odgovorno i pred kraljem i pred narodom. I sam Ilija bi volio da nije morao dolaziti u nesporazume i s kraljem i s narodom, ali kada je vidio da sve ode u stranu, a po srijedi Bog zove žrtvovao se i sve životne ugodnosti ostavio i prihvatio se proročkog poslanja. Nekoliko je puta u svojim mukama zavikao “sve ga mi je dosta”. Umorilo ga je proročko djelovanje, ali je ostao do kraja vjeran Bogu i prorčkom pozivu. Čestitamo Iliji, ali ne zaboravimo ga slijediti.

Slike u *Kamenjku* su iz prepoznatljivog kruševskog okoliša, kako župnog tako i onog izvan župnog središta.

Okolnosti pred Ilijin nastup

Ilijino djelovanje vezano je uz Sjeverno ili Izraelsko kraljevstvo u 9. stoljeću prije Krista. To je prostor gdje su se događale, uspoređeno s Južnim kraljevstvom, veće krize vjere u Boga. Ovaj je prostor bio pod većim utjecajem elohističke¹ predaje, iako nije umanjeno značenje ni jahvističke² predaje. Elohistička predaja više pomaže shvatiti proroke Sjevernoga kraljevstva: Iliju, Elizeja, Amosa i Hošeu.

Okolnosti koje su utjecale na Ilijin nastup imale su svoj dublji korijen u podijeljenosti naroda na dva kraljevstva, na njihovu međusobnu borbu, na udaljavanje od vjere otaca, na klanjanje bogovima susjednih naroda.

Netom asfaltirani put prema crkvi i pogled na raskrsnicu prema glavnom crkvenom ulazu i u pravcu prema Sajmištu.

Pred Ilijin nastup okolnosti su bivale sve nepogodnije. Bilo je to vrijeme kralja Omrija (885-874) i njegove omrijevske kraljevske loze koja je vladala u Sjevernom kraljevstvu oko 40 godina. Omri je bio otac kralja Ahaba koji je bio kraljem za vrijeme Ilijina djelovanja.

Kralj Omri i omrijevska kraljevska loza

Kralj Omri³ došao je na vlast kao zapovjednik vojske koja je srušila kralja Zimrija koji je vladao samo sedam dana, a koji je prije toga skinuo u vojnom puču kralja Bašu.

Za kralja ga nije pomazao niti jedan od proroka. O njemu Biblija ima samo osam redaka (*1 Kr* 16, 21-28). U vanjskom pogledu organiziranosti kraljevstva Omri je bio jedan od poznatijih kraljeva u Sjevernom kraljevstvu. Sagradio je Samariju⁴, glavni grad Sjevernoga kraljevstva.

Kao štovatelj Boga Omri se nije proslavio. Biblija za njega kaže: «Činio je

1 Elohistička predaja svoju nauku temelji na Deset Božjih zapovjedi, odnosno na događajima vezanim uz Sinajski savez.

2 Jahvistička predaja svoju nauku temelji na ideji Boga koji je prvotno Bog Izraelaca a potom Bog sviju naroda.

3 Omrijevska loza vladala je u Sjevernom kraljevstvu od 885 - 841. godine.

4 U Sjevernom kraljevstvu često su mijenjani glavni gradovi i mjesta kraljevskoga prijestolja: Šekem, Penuel, Tirsa, Samarija. U Južnom kraljevstvu uvijek je bio glavni grad Jeruzalem.

Križeva - nadgrobnih spomenika po kruševskim grobljima ima na više mjesta. U posljednje vrijeme pri potrebi kopanja grobnica mnogi od tih križeva bivaju razbijeni i bačeni. Nemojte uništavati stare križeve. Oni su znak vremena kada su bili postavljeni. Ako se na mjestima gdje su se oni nalazili mora praviti nova grobnica, bilo bi dobro križeve skloniti na neko zajedničko mjesto u groblju i sačuvati ih. U pojedinim slučajevima, tamo gdje je to moguće bilo bi dobro uklopiti ih u novi stil gradnje nadgrobnih spomenika. Zašto se uz novi nadgrobnni spomenik ne može naći i onaj koji je već prije tu bio, ili zašto se taj križ ne može jednostavno držati položen na novoj grobnici? Zašto ga se mora baciti?

prijestolnicu,⁷ Samariju. Razvijao je trgovinu, gradio ceste, otvarao rudnike bakra,

5 Sin južnojudejskoga kralja Jozafata (871-848), Joram (848-841), oženio se Omrijevom unukom, Ahabovom kćerkom.

6 Znači: Baal postoji.

7 Zimska prijestolnica nalazila se u Izraelu, glavno političko središte bila je Samarija.

zlo u očima Jahvinim i bio je gori od svojih prethodnika. U svemu je slijedio Jeroboama i njegove grijeha kojima je zavodio Izraela i srdio Jahvu, Boga Izraelova, svojim lažnim bogovima» (1 Kr 16,25). Omria zapravo nije zanimao Bog. On je bio čovjek svjetovnih nazora. Zemaljski probici bili su mu na prvom mjestu. U svojem kraljevstvu proglasio je religioznu snošljivost između Izraela i kanaanskih naselja. Njegovim zlim nastojanjem našli su se skupa prava vjera i kriva vjera, pravo štovanje Boga i krivo štovanje idola!

Vidjevši opasnost od Filistejaca na jugu i aramejskoga kralja u Damasku na sjeveru, uspostavio je primirje s Judom ili Južnim kraljevstvom i povezao se ženidbom s kraljevskom obitelji u Južnom kraljevstvu.⁵ Nadalje, povezao se čvrsto s tirskim kraljem na obali Sredozemnoga mora. Tirski kralj je bio svećenik božice Aštarte a ime mu je bilo Etbaal (Itto Baal).⁶

S obzirom na političku i državotvornu stabilnost bibličari i povjesničari kralja Omrija uspoređuju s kraljem Salomonom. Bio je čovjek velike energije, spretan političar i diplomat. U kratko vrijeme ostvario je u zemlji mir i blagostanje. Postavio je dobre temelje kraljevskoj vlasti. Dao je u Izraelu sagraditi novu blistavu

sklapao međunarodne saveze, modernizirao vojsku i uspostavio sklad između Izraelaca i Kanaanaca. Sin mu i nasljednik Ahab nastavio je očevu politiku. Zemlja se bogatila. Arheološka iskopanja i povijest otkrivaju vanjsku veličinu i sjaj njegova kraljevstva, u bogatim iskopinama gradova i spomenika koje je gradio. Ali materijalno blagostanje nije išlo u korak s duhovnim i religioznim rastom. U svojem djelovanju Omri nije pomišljao na Boga. Više se brinuo za svjetovne uspjehe. Sve što je činio u vjerskom pogledu bilo je na štetu vjerskog identiteta. Glede vjere i duhovnog života Biblija ga ne hvali.

Kralj Ahab

Ahab je poslije očeve smrti bez borbe naslijedio svoga oca Omrija. Dugo je živio od očeve slave. Oženio se Izabelom,⁸ kćerkom feničkoga ili tirkoga kralja i velikoga svećenika božice Ašere ili Aštarte. Ocu joj je bilo ime Etbaal.

Religiozno stanje za vrijeme Ahaba

Ahab je religioznu toleranciju provodio jače od svoga oca, posebno kad je bila u pitanju poganska religija njegove žene Izabele, prema kojoj je bio vrlo popustljiv. Popustio joj je u mnogočemu, a u pitanjima bogoštovlja bila mu je kao neka vrsta ministrice. Ona je, koristeći naklonost kralja, silom i milom provodila religijske običaje koje je donijela udajom, štjući boga Baala i božicu Aštartu. Bibličari Izabelu nazivaju Ahabovom kobnom savjesti.

Ahab je dao da se u kraljevskom dvoru štiju svi bogovi, i to svih naroda u njegovu kraljevstvu. Iz ljubavi prema svojoj ženi Izabeli u samoj je Samariji sagradio hram bogu Baalu i u njemu podigao žrtvenik božici Aštarti. Svetište Baalu i

⁸ Izabela ili Izebela znači «Gdje je Gospodin?»

Kip proroka Ilije u Kruševu

Župna crkva u Kruševu, crkvu smo počeli renovirati 1.2.2008. Odlučili smo na njoj povratiti građevinsko stanje kakvo je bilo u tijeku konstruktivne gradnje 1934. - 1936. Tamo gdje se s radovima 1936. stalo sada ćemo nastaviti i radove izvoditi do kraja.

Aštarti proglasio je službenim svetištem cijelog Izraela, a ne samo njegove žene Izabele.

U Ahabovo vrijeme Svakomu koji bi javno častio boga Baala otvarao se put prema bogatstvu i blagostanju. U čašćenju je prednjačio sam Ahab, za kojega Biblija veli da je učinio: «više zla u očima Jahvinim, više zla od svih svojih prethodnika. I malo mu je bilo što je hodio u grijesima Jeroboama... nego se još oženi s Izabelom... i poče služiti Baalu i klanjati mu se».

Kanaanski kult boga Baala i božice Aštarte u Sjevernom izraelskom kraljevstvu za vrijeme kralja Ahaba i kraljice Izabele proširio se do te mjere da se u službenim kraljevskim protokolima nije osjećala vjera u Boga. Kriza prave vjere dosegla je svoj vrhunac.

Ilija za kralja Ahaba kaže: «Prodao si se poput roba,... Pomest ću i istrijebiti tvoje potomstvo... a psi će proždrijeti Izabelu na polju Izraelskom» (1 Kr 21).

Ahab i društvena nepravda (1 Kr 21)

U Jizraelu⁹, zimskoj prijestolnici Sjevernoga kraljevstva, Ahab je gradio svoj raskošni dvor i zaželio proširiti svoj posjed. U neposrednoj blizini Nabot Jizraelac imao je svoj vinograd, Ahab mu reče: «Ustupi mi svoj vinograd da mi bude za povrtnjak, jer je blizu moje kuće. Ja ću ti dati za nj bolji vinograd ili ako to želiš, dat ću ti novca koliko vrijedi».

Ali Nabot uzvrat: «Jahve me sačuvao od toga da ti ustupim baštinu svojih otaca».

Ahab je poznao Izraelsko pravo na imanje kao dar od Boga i taj se dar ne daje nikomu, stoga ne navaljuje na Nabota, nego se vraća kući ljut i mrk zbog riječi koje mu je Nabot Jizraelac rekao.

Uto mu dođe žena Izabela, i reče mu: «Zašto si zlovoljan i ne mariš za hranu?». On joj ispriповjedi slučaj s Nabotom. Izabela će kralju: «Jesi li ti onaj koji kraljuje nad Izraelom? Ustani i jedi i budi dobre volje. Ja ću ti pribaviti vinograd Nabota Jizraelca». Za Izabelu volja Božja ne znači ništa. Za nju poganku volja kraljeva je

⁹ Usp. Celestin Tomić, *Ilijino vrijeme*, str. 83 - 85.

sve, a kralj radi kako ona želi. Stoga uze papir i napisao u ime Ahabovo pismo svim starješinama i glavarima, Nabotovim sugrađanima. Tu je pisalo: «Proglasite post i postavite Nabota na čelo naroda. Postavite prema njemu dva nitkova koji će ga optužiti da je proklinjao Boga i kralja».

Tako ovi učiniše. Optužiše Nabota za tešku klevetu na Boga i kralja, te ga osudiše na kaznu kamenovanja. Izvedu ga izvan grada gdje ga kamenovahu i on pogibe. Zatim poruče Izabeli: «Nabot je kamenovan i umro je». Pošto je Izabela čula tu vijest, ponosno stupi pred kralja: «Ustani i zaposjedni vinograd što ti Nabot Jizraelac ne htjede ustupiti za novac. Nabot više nije živ, on je mrtav». U očima Izabele ponovo su pobijedili laž i kleveta, a ovaj puta i čovjekoubojstvo.

Ahab ustade i siđe u Nabotov vinograd da ga zaposjedne. Ali Bog uputi riječ proroku Iliji: «Ustani i siđi u Samariju, u susret Ahabu, kralju izraelskom. Eno ga u vinogradu Nabotovom u koji je sišao da ga zaposjedne. Reci mu: 'Ovako veli Jahve: Umorio si, oteo si! Zato ovako veli Jahve: «Na mjestu gdje su psi lizali Nabotovu krv, lizat će psi tvoju'».

Kada Ahab ugleda Iliju, reče mu: «Nade li me...». Ilija odgovori: «Nađoh te, jer si se predao da činiš što je zlo u očima Jahvinim. Evo, tek što nisam navukao na te nesreću. Pomest ću tvoje potomstvo, istrijebiti Ahabu.... Učinit ću s tvojom kućom kao s kućom Jeroboama, sina Nebatova, i s kućom Baše, sina Ahijina, jer si me rasrdio i naveo Izraela na grijeh....».

U ovom događaju prorok Ilija se postavlja kao savjest naroda. Njegova

Kopanje sonde oko crkve, ovakvih sondi iskopano je šest. Kopane su sa svrhom da bi se ispitali temelji crkve. U kopanju sonde pokazalo se da su u temelje 1934. prije nego su počeli slagati kamen izlivali beton. Izvođenje takvih zahvata u to vrijeme bila je rijetkost.

riječ budi savjest i u Ahabu, koji je uvidio zlo što ga je učinio. Kad je čuo Božje riječi, razdrije svoje haljine i stavi kostrijet na tijelo. Postio je i u kostrijeti spavao i naokolo išao tiho jecajući. I opet dođe riječ Božja Iliji: «Jesi li vidio kako se Ahab preda mnom ponizio? Budući da se tako ponizio preda mnom, neću zla pustiti za njegova života. U vrijeme njegova sina pustit ću zlo na kuću njegovu».... Sve se ispunilo kako je Ilija preokao (2 Kr 9,30 - 37).

Zavedenost i opravdavanje zavedenosti

Sve do Omrijeva i Ahabova kraljevanja Izraelci su veći dio vremena provodili pod šatorima u prirodi. U prirodi im je sve govorilo o Bogu. Sad, za vrijeme Omrija i Ahaba, sve se mijenja. Javlja se nove vrednote. Kako je već rečeno naglo se razvija novi civilizacijski stil života. Ljudska djela ispunjaju ljudsku maštu. U

Ilindan u Kruševu

*U hladovini kod stećaka pored velikih ilindanskih vrućina
ugodno je se naći za vrijeme mise.*

novom okruženju Izraelci pomišlju da je Bog nespojiv s novim načinom života. U raskošnim i bogatim palačama i vilama, koje se grade izgledom na egipatske, s l i k a r s k i m dostignućem po primjeru Asiraca, a slasti i radosti zemaljskoga života uživaju se na fenički način. Tu mjesta Bogu nije bilo. Nastalo je pitanje

kako sve to uskladiti s pravom vjerom? Ahab i Izabela uzeli su svoj stil. Zasnovali su pogubnu ideju pa su poubijali sve izraelske proroke, proroke Boga Jahve. Proroci su im smetali u provedbi njihove samovolje i njihova krivoga bogoslužja.

Posljedica Izabelina i Ahabova ponašanja bila je nestanak Izraela, nestanka povezanosti s Bogom. Za vrijeme njihova kraljevanja sve se snošljivije gledalo na Kanaance i na njihov kult božanstva plodnosti. Među narod su ubacili pogubnu krilaticu kako je Bog Jahve prezahtjevan Bog, a Baalov kult je kult slobode ponašanja, nema tu moralnih obveza. Nadalje, narodu je bio bliskiji bog-idol koji je vidljiv i opipljiv, iskustveno doživljen, nego li Bog koji je daleki, nadnaravni Bog. Sve se više izobličuje ideja Boga i tako se drmajuju i ruše temelji društvenoga života, a Bog Jahve je izjednačen s idolom i poganskim božanstvom plodnosti. Vjera se napušta. Izraelci su postali slijepi, olako prihvaćaju novotarije koje ih postepeno

uništavaju i kao narod i kao vjernike. Počeli su sve više prihvaćati ideju da je u trgovini, bogatstvu, raskoši, umjetnosti i moći sve dopušteno te da oni nemaju nikakve veze s Bogom niti s vjerom. Sve je postalo bolje i ljepše od vjere. Posve je jasno da izraelska vjernička elita nije znala u vremenu Ahaba ugraditi vjeru u novi civilizacijski stil života koji je nastajao. Naprotiv, stvorilo se mnijenje da novi način života i napretka nije gradio Bog Jahve nego bog idol i različita božanstva.

Takvo stanje je smišljeno provodila kraljica Izabela. Izabela je imala smišljenu strategiju svoga djelovanja. Najprije je uklanjala proroke Boga Jahve (*1 Kr 18,13*). Na žalost, dio je naroda šutio i nije reagirao. Drugi se dio pred najezdom kraljice Izabele povukao u pustinjska područja, a treći se dio poklonio njezinim

Svećenici na oltaru za vrijeme misnog slavlja u Kruševu 20.7.2006.

hirovima. Izabela je sebi stvorila plodno tlo da radi što hoće i da uvede kult bogova plodnosti Baala i Aštarte. Ovaj kult je i prije Izabele zbog blizine i utjecaja susjednih naroda, koji su se držali toga bogočašća, bio prisutan i u izraelskom narodu, a sada ga je Izabela razvila i učvrstila. Kao vrhunac njezina uspjeha bila je gradnja hrama u Samariji posvećenog bogu Baal-Melkartu sa žrtvenikom božici Aštarti. U svim radnjama koje je izvodila zaštitila se s 450 svećenika boga Baala i 400 svećenika božice Aštarte. Sve su to bile osobe izabrane po Izabelinu prohtjevu. Ona ih je sama štitila i uzdržavala. U zaštiti kraljice njezini su svećenici imali sva prava u kraljevstvu. Oni nisu bili samo svećenici njezinih oltara i žrtvenika nego su joj bili i tjelesni čuvari, štitonoše.

Kralj Ahab je imao također svoje dvorske proroke. Bilo je i njih na broju 400. Sve iz reda bili su to proroci koji se nisu zamjerali nikomu, a najmanje kralju i kraljici. Bili su članovi dvorskoga proročkog pokreta, proroci kraljevske institucije,

savjetnici kraljevi za religiozna pitanja. Dvorski su proroci često u Bibliji nazivani «lažni proroci». Protiv njih su se žestoko borili proroci Boga Jahve.

Za vrijeme kraljevanja kralja Ahaba i njegove žene Izabele stanje u Izraelu postalo je kritično, užasno. Izgledalo je da je Baal izraelski bog, a ne Bog Jahve.

Ovogodišnji krizmanici

U biti kralj Ahab i dalje je štovao Boga, ali je bilo to više njegovo privatno nego li javno čašćenje Boga Jahve. Čak je i sinovima svojim dao teoforična imena: Ahaz-ja (Jahve je zahvatio); Joram (Jahve je uzvišen); Atali-ja (Svoju je uzvišenost posvjedočio Jahve). Pokazivao je više puta, dok ga je Ilija karao, i kajanje zbog učinjenih zlodjela. Istina je da je Ahab pokazivao veliku nezainteresiranost za ono što je kraljica Izabela činila uvodeći kult boga Baala i božice Aštarte, ali joj nije smetao činiti ono što je htjela. Ona je sve vodila.

U takvu stanju duha i krize vjere u Boga pojavio se prorok Ilija.

KAMENJAK

Župni list župe Proroka Ilije Kruševo, 88203 Kruševo

Tel./fax: 036/486-319; E-mail: donljubo@tel.net.ba; web-str. www.zupa-krusevo.com

Uređuje i odgovara; don Ljubo Planinić, župnik

Lektor i korektor: Josip Čule, Tehnička obrada i prijelom teksta: don Ljubo Planinić

List izlazi kroz liturgijsku godinu prema potrebi, Tisak: "Eurotisak d.o.o.", Mostar

Ovogodišnji prvopričesnic

Sadašnji trenutak

Posvećujem dragosti koja me prožima,
ljubavi koja spominje i osvaja,
životu koji se dogodio,
budućnosti posvećujem ovaj trenutak.
Ne prošlosti!

Trenutak mi je ovaj snaga, inspiracija.
I tebe zovem, trenutku ovom, krenimo.

Pođimo skupa u zajednicu: skladnosti i života.

Ne budimo razjedinjeni; sjedinjeni budimo u ideji, u želji.
Krećem tebi, stani, ne bježi skupa ćemo, ne idi sam propast ćeš.
Ne idi sam!

Uхватimo se za ruku ti u zagrljaju mom, ja u zagrljaju tvom.
Mi smo braća, po ljubavi na sklad pozvani.

Pođimo zajedno, radimo, stvarajmo, bit će i kruha i ruha,
Nemoj misliti, da je trenutak ništa.

Trenutak je sve, uspjeh ili neuspjeh, u trenutku je dobar početak.
Okani se lažne prošlosti, lijeve sadašnjosti, laskave budućnosti.
Ovog trenutka, krenimo skupa.

Program za Ilindan

- Ispovijed i pričesti starijih, bolesnih i nepokretnih osoba u župi.
Raspored ispovijedi po selima vezan uz dan i vrijeme objavit ćemo u župnim oglasima.

Trodnevnica

Trodnevnice će započinjati u 19,00 sati

Četvrtak: 17. srpnja 2007.

Pučka ispovijed, trodnevnica u čast proroku Iliji i misno slavlje. Prvu večer trodnevnice posvetit ćemo našem obraćenju. Obraćenje nam je potrebno uvijek. Obratiti se znači zauzeti novi, bolji stav koji više odgovara Bogu i bratu čovjeku.

Petak: 18. srpnja 2007.

Drugi dan trodnevnice posvetit ćemo u molitvi za naše župno zajedništvo. Često se kroz godinu primjeti kako nam je zajedništvo u obitelji, u zaseoku, selu i cijeloj župi ugroženo. Mi smo oni koji grade zajedništvo isto tako mi smo oni koji zajednicu razgrađujemo. Molit ćemo se proroku Iliji da nas poveže u vjeri te da budemo jedno srce i jedna duša.

Subota: 19. srpnja 2007.

Treći dan trodnevnice posvetit ćemo molitvi proroku Iliji da nam udijeli duh gostoprimstva. Gubimo osjećaj gostoprimstva. U slučaju žene iz Sarfate sidonske koja je Iliji svojim gostoprimstvom pmogla pokazuje nam se pravi duh gostoprimstva.

Ilindan, nedjelja, 20. srpnja 2007.

Misno slavlje na Ilindan bit će u 11,00 sati.

Predvoditelj će biti don Ivan Turudić kapelan katedralne župe u Mostaru.